

DARBA LAPA Nr. 1

Kā avots 1 F papildina attēlu?

Avots 1 F

No LTF Ļaudonas grupas vadītāja Pētera Pučes atmiņām

Vakarā mēs nobloķējām ceļa vienu braukšanas joslu un sagatavojām tehniku pilnīgai ceļa nobloķēšanai pār Vecmīlgrāvja tiltu, ja rastos tāda nepieciešamība. Nobloķētajā ceļa posmā veica satiksmes regulēšanu...jo brīva bija tikai viena braukšanas josla. Pirmā nakts pagāja samērā mierīgi, ja neņem vērā pa skaļruņiem izteiktos OMON draudus. No rīta omonieši kļuva agresīvāki. Līdz 16.janvāra pusdienlaikam viņi mūs „apciemoja „, reizes trīs – šāva uz automašīnu riepām, radiatoriem un degvielas bākām, tas bija viņu hobijs. Mums pie uguns kuriem viņi neuzbruka. Pēcpusdienā pie mums atbrauca Radio koris un ...sniedza koncertu.

DARBA LAPA Nr. 2 (Z)

1. Balstoties uz avotu **1 E** uzzini, kur barikāžu laikā atradās tavas dzīves vietas barikāžu dalībnieki!
2. Kāpēc braucējiem uz barikādēm bija jāņem līdzi tieši tie priekšmeti, kuri nosaukti avota **1 E** beigās?

Avots 1 E

LTF paziņojums Latvijas radio. 1991.gada janvāris

Latgales un Zemgales novadu ļaudis, Rīgas rajona un Zemgales priekšpilsētas iedzīvotāji! Jūsu pienākums – atrasties Zaķusalā, TV kompleksa apsardzē. Agrākā radioinformācijā sardzes grafikā nosauktie rajoni ir tikai kodols. Preiļu, Krāslavas, Jēkabpils, Aizkraukles, Daugavpils, Balvu, Ludzas vīriem un sievietēm tur jāatrodas pastāvīgi. Koordināciju veic Latgales priekšpilsēta, tālr. 223126

Kurzemnieki un Kurzemes priekšpilsētas patrioti, uz jūsu sirdsapziņas ir Vecrīgas drošība. Koordināciju veic Centra rajons, tālr. 275656, 228808

Jūrmalnieki, alūksnieši, limbažnieki, gulbenieši un citi vidzemnieki, Ziemeļu rajona iedzīvotāji! Jūsu pārziņā ir Ministru padome un Sakaru mezgls Dzirnau ielā 105. koordinators – Vidzemes priekšpilsēta, tālr. 270723

Saimniecību vadītāji, augstskolu rektori, izpildkomiteju priekšsēdētāji! Ļaudīm ir jāatrodas tautas sardzē!

Laucinieku novietošanu nodrošina nosauktie LTF koordinācijas centri.

Līdzi jāņem radioaparāti, fotoaparāti, megafoni, kabatas lukturi, termosī ar karstu tēju. Mums jāfiksē visas iespējamās provokācijas, jāsaģlabā miers, jāpaliek labi organizētiem, koordinētiem jebkuros apstākļos.

DARBA LAPA Nr. 3 (V)

1. Izmantojot dotos avotus, secini, vai cilvēku darbības barikāžu laikā bija stihiskas vai organizētas!
2. Izraksti vārdus, kuri raksturo izjūtas, sajūtas, emocijas vai noskaņojumu barikāžu laikā! _____

Avots 2 A

No barikāžu dalībnieka prelieša Ulda Eglīša (tobrīd bija Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas students) atmiņām

Doties uz Rīgu uzskatīju par pienākumu. Tas bija laiks, kad visiem, kuri var, ir jābūt tur par tiem, kas palika mājās domās ar mums...Tāda bija arī mana motivācija, jo zināju, ka neviena no manas ģimenes tur nav. Vecākiem piezvanīju no televīzijas, lai gan nevajadzēja to darīt, jo viņiem bija, ko zaudēt, bet man nē.

Atmosfēra ap televīziju nebija ne drūma, ne nomācoša, drīzāk lietišķa, uzmundrinoša. Uzturēja saliedētības gars...Daudziem tas bija piedzīvojums, citi bija ērti iekārtojušies televīzijas zāles krēslos. Domāju, ka katrs no viņiem apzinājās savu misiju, savu vietu...Vai būtu spējuši sadoties rokās un noturēties pārspēkam pretī? Domāju, ka jā. Tobrīd biju jauns, kā saka – „jūra līdz ceļiem”, bet mēs būtu stāvējuši kopā, jo tādu bija daudz.

Avots 2 C

No barikāžu dalībnieka limbažnieka Ingusa Kalna atmiņām

Cilvēki nāca paši pieteikties, bet galvenokārt viņus organizēja caur iestādēm, darba vietām. Limbažniekiem ATU izīrēja autobusus, arī dažas iestādes deva transportu. Pieteicās cilvēki, kas brauks. Pulcēšanās notika pie Limbažu kultūras nama, izbraukšana 18.00. Lai nebūtu tā, ka vienu dienu aizbrauc daudz cilvēku, bet otru dienu maz, tika sastādīts grafiks. Limbažniekiem bija ierādīta konkrēta vieta Rīgā, kur viņiem bija jāatrodas un jāapsargā. Lai nebūtu anarhijas, kad visi sabrauc vienā vietā, bet citā nav neviena, sadalīja un organizēja tā, lai visas vietas būtu apsargātas. Kad limbažnieki atbrauca, viņi jau zināja, kur viņiem jāatrodas. Varēja staigāt, aiziet uz citu vietu, bet pamatā katram bija savs objekts.

Avots 2 E

No barikāžu dalībnieka viņānieša Jāņa Plešnera atmiņām

Ap Zaķusalas telecentru bija ļoti daudz ugunskuru. Bija daudz arī tautas. Tiltus apsargājošie, pārlicinājušies, ka brauc barikāžu dalībnieki, palaiž mūs. Latvijas telecentra ieeju apsargā miliči, bruņojušies ar mašīnpistolēm. Mums, neapbruņotajiem, tika pateikts, ka uzbrukuma gadījumā, lai pārāk „nemaisās pa kājām” pie telecentra ieejas, jo miličiem esot dots rīkojums bez citām īpašām pavēlēm aizstāvēties iespēju robežās. Bija zināms arī tas, ka šie miliči ir paši brīvprātīgi gājuši palīgā barikāžu dalībniekiem. Telecentra foajē bija izvietojušies mediķi, arī pavāres – telecentra darbinieces, kas gatavoja sviestmaizes un tēju. No visiem cilvēkiem staroja īpaša aura.

Avots 1 H

No barikāžu dalībnieka priekulieša Jāņa Jaunzema atmiņām

Atmosfēra vispār bija mierīga un draudzīga, bet visi bija gatavi stāties pretī iebrucējiem. Sēdējām pie ugunskura, pļāpājām, stāstījām anekdotes. Visu diennakti darbojās skaļruņi un radio ziņoja par notiekošo, skanēja arī mūzika. Doma laukumā uzstājās dažādi mūziķi... Cilvēki, galvenokārt gan vecās tantes, staigāja ar termosiem un piedāvāja tēju un kafiju, deva arī pīrāgus, desmaizītes... Nesa arī adītus cimodus, zeķes, cepures, šalles... Bija arī mācītāji, sprediķotāji, kuri lasīja priekšā Bībeles pantus un deva mums lūgšanas lapiņas.

DARBA LAPA Nr. 4 (A)

1. Izmantojot dotos avotus, secini, kādas atziņas par barikāžu lomu pauž to autori!
2. Kā atšķirībā no 1991. gada latvieši nosargāja valsts neatkarību 1919. gadā?

Avots 3 G

No bijušā Augstākās Padomes deputāta Tālava Jundža runas Starptautiskajā konferencē sakarā ar barikāžu atceres 10.gadadienu Baltijas valstīs

Barikādes – tās bija frontes līnija pirmām kārtām mūsu galvās, frontes līnija mūsu prātos pret totalitāro režīmu, komunisma ideoloģiju un vardarbību. Pretim bruņumašīnām un tankiem ar kailām rokām stājās neapbruņoti cilvēki savas pārliecības vārdā. Tas ir pasaules vēsturē nepieredzēts fenomens, kad trīs tautas nevardarbīgā veidā bez ieročiem rokās, bez neviena šāviena tikai ar savu pārliecību panāk brīvību un neatkarību, īsā laikā mierīgā ceļā pilnībā izmaina savas valsts politisko sistēmu un ekonomisko pamatu.

Avots 3 J

No publikācijas laikrakstā „Diena” 20.01.2001.

„Ja Baltijas valstis būtu lietojušas spēku, tās būtu sakautas, daudzi gājuši bojā un, iespējams, šeit atkal būtu nostiprinājusies padomju vara. Līdz ar to mūsdienu pasaule būtu daudz citādāka”, saka ASV Alberta Einšteina institūta profesors Džīns Šārps. Viņš atzīst, ka Baltijas valstu panākumu ķīla bijusi nevardarbīgā pretošanās. Daudzviet pasaules vēsturē tā jau izmantota, taču šāda pretošanās veiksmīgi beidzas ar nosacījumu, ja vara spēj sadarboties ar tautu. Dž.Šārps uzskata, ka Latvijas veiksmes pamatā bijusi precīza plānošana un konkrētie norādījumi iedzīvotājiem.

Avots 3 A

No barikāžu dalībnieces Aijas Ozoliņas atmiņām

Kad šodien dzirdu vārdu „barikādes”, atmiņu spogulī redzu ugunsкура dūmos tīto Vecrīgu, daudz daudz gan jaunu, gan vecu cilvēku nopietnām, ļoti labestīgām sejām... Barikādes Vecrīgas ielās, smagā tehnika, mašīnas, sanitārie posteņi, lauku cilvēki līdzās rīdziniekiem – tas likās tik nereāli, un tomēr tā bija īstenība. Atmodas laikā esmu piedalījies daudzos saviļņojošos notikumos – tautas manifestācijā Mežaparkā, Baltijas ceļā, mītiņā Daugavmalā, Tautas frontes darbā, bet nekur ar tik lielu spēku neizjutu šo piederību, šo līdzatbildību par savas tautas likteni kā toreiz, barikāžu dienās Rīgā. Varbūt tāpēc, ka tas laiks bija saistīts ne tikai ar emocijām, bet arī ar risku. Skeptiķi tad un arī mazliet vēlāk teica, ka barikādes bija mazliet pārspīlēta lieta, ka tās tik un tā neko nespētu pret padomju tankiem, tomēr tieši tās un aiz tām stāvošie cilvēki bez ieročiem, vienīgi ar savu garaspēku, pasargāja mūsu valdību, Latvijas radionamu, telecentrāli, saglabājot sakarus ar pasauli un parādot tai latviešu vēlēšanos atgūt savu valsti.

Avots 3 D

No barikāžu dalībnieka zemessarga Jāņa Kononova atmiņām

Barikāžu praktiskais rezultāts nav saliekams pa plauktiņiem, nav novērtējams. Ja gribēja kāds redzēt patiesību, tad tajās dienās vajadzēja iet uz Doma laukumu, Zaķusalu. Uz turieni dienu un nakti plūda cilvēku straumes. Tur bija patiesība, un katrs gribēja būt piederīgs šai patiesībai. Barikādes pašas parādīja, ka tauta vairs nepadosies, mēs neļausim vairs izveidoties šādai bīstamai situācijai. Barikādes – tas ir spilgts tautas pārliecības apliecinājums. Tieši caur tām mēs parādījām sevi pasaulei.

DARBA LAPA Nr. 5

1. Kā argumentē savu piedalīšanos barikādēs avota 2 G autors?
2. Ko tu atbildētu avota 2 G autoram?

Avots 2 G

No rīdzinieka, 1.Ceļu pārvaldes darbinieka Viļņa Andrejsona atmiņām

Atmiņā palicis, ko tajās dienās teica kāds Ceļu pārvaldes šoferis, kas pēc darba visas naktis dežūrēja Zaķusalā: „Man tur ir jāiet! Ko tad es teikšu savam dēlam, kad viņš kādreiz prasīs, ko esmu darījis šajās dienās?”

Vai tagad nav jau vesela paaudze tādu dēlu un meitu, kas par barikāžu dienām nezina nekā? Vai par to kādam ir kauns un sirdsapziņas pārmetums?